

РЕШЕНИЕ

№ 21105

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА З. ЛЕОНТИЕВА
като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110118611 по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 59 ЗЗД.

Ищецът твърди, че през периода 01.07.2019 г. – 30.06.2021 г. ответниците са ползвали без наличието на правно основание апартамент № 2, находящ се в с. Яна, район „Кремиковци“, ул. „Васил Левски“ № 20, бл. 3, ет. 1 – държавна собственост, предоставен му за оперативно управление, поради което неоснователно са се обогатили с общата сума от 1134,15 лв., която претендира от тях солидарно с доводи, че и тримата са адресати на Заповед на областния управител за изземване на имота.

Ответниците, получили преписи от исковата молба на 20.07.2023 г., не са подали отговор в срока по чл. 131 ГПК и не са изразили становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от фактическа страна следното:

Представен е Акт № 10141 от 18.04.2019 г. за частна държавна собственост /л. 28-29 от делото/ по отношение на апартамент № 2, находящ се в с. Яна, район „Кремиковци“, ул. „Васил Левски“ № 20, бл. 3, ет. 1, съгласно който посоченият имот е предоставен за управление на ДП „Национална компания „Железопътна инфраструктура“, на основание § 4 от ПЗР на ППЗДС, вр. § 10 от ППЗДС (отм.). Посочено е, че за имота е налице и по-рано съставен Акт за държавна собственост № 3290/08.03.1993 г.

Представено е писмо от 05.04.2019 г. на ДП „НКЖИ“, с което Е. К. М. и Р. О. М. се канят в едноседмичен срок от получаването му да напуснат процесния имот, тъй като ползват същия без основание, като писмото е връчено на Р. М. на същата дата.

Представени са констативни протоколи, съставени от служители на ДП „НКЖИ“, от които се установява, че на 05.04.2019 г., 15.05.2019 г., 02.07.2019 г. и 05.09.2019 г. процесният имот не е бил освободен, а е обитаван от ответниците Р. О. М., Е. К. М. и А. О. М..

Със Заповед № ДС-20-00002 от 09.04.2020 г. на областния управител на София-град, процесният имот е иззет от ответниците на основания чл. 80, ал. 1 ЗДС, като са изложени следните мотиви: имотът е частна държавна собственост и е предоставен за управление на ДП „НКЖИ“; наследодателят на ответниците Огнян Александров М. е бил настанен с тях в процесния имот със заповед от 08.09.1993 г. на началника на ЖП управление, а на 01.03.2007 г. между Огнян М. и ДП „НКЖИ“ е сключен договор за наем за срок от пет години; договорът за наем е прекратен на 01.03.2012 г., поради изтичането на уговорения срок и поради прекратяване на служебното правоотношение между Огнян М. и ДП „НКЖИ“, с оглед на което са отпаднали и предпоставките на чл. 22 ППЗДС за настаняване във ведомствено жилище; Огнян М. е починал на 22.11.2012 г., а ответниците /негови наследници/ продължавали да обитават процесния имот, без да отговарят на нормативните изисквания.

С Постановление от 29.04.2021 г. на областния управител на София-град е предприето принудително изпълнение на горепосочената заповед, като е определен срок за доброволно предаване на процесния имот до 17:00 ч. на 07.06.2021 г.

Представен е протокол от 07.06.2021 г., съставен от служители на ДП „НКЖИ“, в който е удостоверено, че процесният имот не е освободен.

От протокол от 08.07.2021 г. се установява, че на същата дата процесното жилище е намерено освободено и оставено с отворена врата.

Представен е протокол за определяне на наемна цена на ведомствено жилище, от който се установява, че месечната наемна цена на процесния имот, изчислена по реда на чл. 33 и сл. от ППЗДС, е 48,15 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С определението по чл.140 ГПК прието за доклад по делото, без възражения от страните, съдът е разпределил доказателствената тежест, като е указал, че в тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че процесният имот му е предоставен за управление, че през исковия период имотът е ползван от ответниците, както и размера на претенцията си, а в тежест на ответниците е да докажат основанието за ползване на имота.

От представения Акт за държавна собственост и отбелязванията в същия се установи, че процесният имот е бил предоставен за управление от държавата на ДП „НКЖИ“. Актовете за държавна собственост са официални документи съставени от длъжностно лице по ред и форма, определени в закон. Актовете за държавна собственост, които съдържат описание на фактическото и правно основание за придобиване на собствеността, подобно на констативните нотариални актове, се ползват с обвързваща материална доказателствена сила относно удостовереното в тях право на собственост на държавата. Съгласно чл. 15, ал. 2, изр. 2 ЗДС имоти - частна държавна собственост, се предоставят за управление на ведомствата и общините от областния управител по местонахождението на имота, а според ал. 3 на същия член министрите и ръководителите на други ведомства могат да предоставят за управление имоти - държавна собственост, предоставени им по реда на ал. 2, на териториалните си административни звена и на други юридически лица на бюджетна издръжка към тях.

Управлението върху обекти, имоти и вещи – държавна собственост, включва правото на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка да ги владеят, ползват и поддържат от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност – чл. 14, ал. 3 ЗДС. В случая ищецът ДП „НКЖИ“ е юридическо лице на бюджетна издръжка. С предоставяне на управлението на процесния имот на ищцовата страна, същата се явява процесуален субституент на държавата, поради което е процесуално легитимирана да претендира обезщетение за лишаването ѝ от ползване върху имота /в този смисъл: Решение № 6 от

01.06.2011 г. по гр. д. № 833/2009 г., Г. К., IV Г. О. на ВКС/.

От представените по делото доказателства може да се направи извод, че процесното жилище е ползвано от ответниците за исковия период. Правото на ищеца да получи обезщетение за ползване, без наличието на правно основание възниква от самото ползване на имота. Респективно, за да се освободят от задължението си да заплатят обезщетение, ответниците следва да ангажират доказателства, че са освободили имота и са предоставили държанието му обратно на ищеца. От представените по делото доказателства се установи, че и към 7.6.2021г., ответниците са били установени в имота. Ето защо, тъй като на 08.07.2021 г. длъжностни лица при ДП „НКЖИ“ са установили, че процесното жилище е освободено, то и ответниците дължат обезщетение и за месец 6.2021г.

Размерът на дължимото обезщетение следва да се определи съгласно специалните разпоредби на чл. 33 и сл. от ППЗДС, а не спрямо средните пазарни цени. В случая е представен протокол за определяне на наемна цена, от който се установява, че наемната цена на процесния имот, изчислена по реда на ППЗДС, е 48,15 лв. месечно. Предвид изложеното и в приложение на чл. 162 ГПК, съдът приема, че дължимият наем за исковия период е 1134,15 лв. Ищецът претендира солидарно осъждане на ответниците, но съдът счита, че те отговарят разделно по равно – всеки за сумата от 372,89 лв. Това е така, защото солидарност нито е уговорена между страните, нито е предвидена в закона – чл. 121, ал. 1 ЗЗД. Заповедта за изземване на процесното жилище от ответниците не е факт, който да породии солидарност. В случай, че не е налице солидарна отговорност между ответниците, тъй като нито е уговорена между страните, нито е предвидена в закона /чл. 121, ал. 1 от ЗЗД/, и искът е неоснователен срещу някои от тях, претендираната солидарно сума следва да се присъди изцяло за плащане от тези /или този/ от ответниците, който е материалноправно легитимиран да отговаря по иска, ако искът е основателен. Това е така, тъй като при искане за солидарно осъждане от всеки от ответниците се претендира цялата сума. При положение, че ищецът /ищите/ поддържат искането за солидарно присъждане, съответно осъждане, тогава съдът дължи произнасяне с акта по същество, с който ще следва да установи характерът на материалното правоотношение, съответно - обуславя ли солидарност и ако не, да разгледа доколко всеки един от ищите има право или всеки един от ответниците дължи и в какъв размер /в този смисъл: Решение № 163 от 07.02.2013 г. по т. д. № 642/2011 г. на ВКС, I ГО; Решение № 106 от 06.06.2016 г. по гр. д. № 4182/2015 г. на ВКС, III ГО; Решение № 15 от 26.05.2017 г. по гр. д. № 40/2016 г. на ВКС, III ГО и др. /.

Предвид гореизложеното, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца разделно сумата от по 378,05лв.

При този изход на спора, право на разноски има само ищецът.

Ищецът доказва разноски в общ размер 150,00 лева, от които 50,00 лева държавна такса и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, като разноските следва да се разделят на три равни части.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. О. М., ЕГН: *****, Е. К. М., ЕГН: ***** и А. О. М., ЕГН: ***** – тримата с адрес: с. Яна, район „Кремиковци“, ул. „Васил Левски“ № 20, бл. 3, ет. 1, да заплатят на Държавно предприятие „Национална компания „Железопътна инфраструктура“, ЕИК: ***, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“ № 110, на основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, разделно сумата от по 378,05 лв. /общо 1134,15 лв./, представляваща сума, с която ответниците са се обогатили за сметка на ищеца през периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2021 г. с ползването без наличие на правно основание

на апартамент № 2, находящ се в с. Яна, район „Кремиковци“, ул. „Васил Левски“ № 20, бл. 3, ет. 1 – държавна собственост, предоставен на ищеца за управление с АДС № 10141/18.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 06.04.2023 г., до окончателното плащане и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, разделно сумата от по 66,66 лв., представляваща сторените по делото разноси.

СУМАТА е платима от ответниците на ищеца по банков път по банкова сметка: BG29CECB979033E2349901

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____